

Hundene på dødsgangen.

I gennem 3½ år har vi nu været vidne til ufattelig mange hunde som bliver konfiskeret og sat på "dødsgangen".

Sagsbehandlingstiden varierer fra sag til sag og de varer typisk mellem 3-18 uger. Alt efter om ejerne påklager sagen eller ej.

I de fleste sager nægtes ejerne besøgs tilladelse til deres hunde og må ofte ikke få at vide hvor de befinder sig.

I de mange sager vi har været involveret i, har vi været vidne til hvor hårdt det tager på ejerne, at de ikke må besøge deres hunde imens sagen verserer, og de får ingen information omkring hundens velbefindende overhovedet.

Når der træffes afgørelse om aflivning, har ejerne ret til at sige farvel til deres hunde, være tilstede under aflivningen og få deres døde hund udleveret til kremering eller begravelse. En del ejere vælger ikke at være tilstede, da de ikke mentalt kan klare det, hvilket er ganske naturligt og et forståeligt valg. Men mange ejere vælger at tage den tunge gang og være ved deres loyale vens side i de sidste minutter.

Vi har ikke tal på de gange, vi har modtaget en opringning fra ejerne, når de står på internaterne (ikke alle internater) for at sige farvel til deres bedste ven. Det er mange opringninger vi har fået igennem de sidste par år og beskeden er desværre meget enslydende - "Det ligner slet ikke vores hund" "Det er skyggen af den hund, jeg havde" "Hvad har de gjort ved min hund" osv osv. (Det drejer som om hunde, der har stået på de samme 4 internater.)

Ikke alle er på afskeds dagen i stand til at tage billeder af deres hunde, men i en del sager har vi fået billeder af hundene, efter et 3-18 ugers ophold på "dødsgangen". Hundene ER tydeligt rent fysisk forandret. Det psykiske er vi kun istand til at vurderer ud fra ejernes betragtning af før og efter, eller hvis hundene får lov til at komme hjem igen.

Det vi ser rent fysisk i mange sager er - Muskelatrofi, liggesår, fedtet og sammefiltret pels, stort vægt tab, lysskyhed, hoste, svamp, m.m.

Det vi får fortalt og har oplevet, af de psykiske tilstande er, menneske skyhed, håndsky, frygtsom/mistroiske og overdrevet søgning af menneskelig kontakt. Vi har selv haft et par sager, hvor vi har fået hundene hjem igen efter at de har stået til aflivning og har kunne vurderer dem rent psykisk og fysisk, og det stemmer desværre overens med ejernes betragtninger.

Vi høre mange undskyldninger for at hundene er i den tilstand og der kan bestemt også være medicinske årsager der kan forklare en del af de ting som vi ser. MEN der er ingen undskyldning for ikke at lade en hund på "dødsgangen" modtage dyrlæge behandling, socialisering, motion og alm. pleje.

Manglende lyst til at spise vil man nogle gange kunne ses hos hunde der sættes i pension/internat. Men med den rette opmuntring, motion, social kontakt, vil det hurtigt fortage sig og man vil se at hundene får appetitten tilbage.

Vi kan sidde med en grum mistanke om, at de hunde som sættes på dødsgangen ignorerer man og tilbringer så lidt tid med dem som overhovedet muligt. Og det er også det vi til tider har hørt internat ejerne udtale. Om det er fordi man rent følelsesmæssigt ikke vil involverer sig med hundene, eller om det er ren kasse tænkning, kan vi kun gisne om. Men det er påfaldende at det er hunde fra de samme internater hver gang og summa summarum er, at en del af hundene bliver efterladt alene i deres sidste tid og at myndighederne ikke lever op til, at tage ordentlig vare på de hunde, de tager i deres varetægt.

Sagen om hunden Enya taler sit tydlige sprog mht. indstillingen overfor en hund, som måske skal aflives ""Hunden har kun fået lige akkurat nok mad til at kunne stå på benene. Alt andet ville være idioti, da vi jo troede, den skulle aflives."

<http://www.tv2east.dk/artikler/enya-slap-aflivning>

Det lader desværre til at man tilsidesætter dyreværnslovens § 1 og 2, samt § 7, § 11, § 15, § 20 og § 27 i BEK nr 1466 af 12/12/2007 når der er tale om hunde på "dødsgangen".

Vi har gentagende gange gjort politiet opmærksom på det igennem tiden, og også hvilke internater det drejer sig om. De internater som har været under Dyrenes Beskyttelse har vi informeret DB om, og de har derefter taget affære - tak for det. Men det lader desværre ikke til at politiet er lydhør overfor de forhold der påpeges, da de til dags dato intet har gjort ved det, og stadig samarbejder med de 4 internater som jeg har påpeget store dyrevelfærdsmæssige problemer med.

Vi har også gentagende gange gjort politiet opmærksom på, at en del af de internater de bruger ikke er godkendte og en del af dem er ikke engang CVR registreret eller afmeldte. Heller ikke disse argumenter, er politiet lydhør overfor.

Det er muligt at hundene står til aflivning, det er muligt at afgørelserne er fair nok og hundene er en ting jf. dansk lov. Men det er levende væsner vi har med at gøre og vi skylder hundene at behandle dem etisk, moralsk og dyrevelfærdsmæssigt forsvarligt, så længe de er her og så længe de er i live.

Der er lovgivninger på området og de lovgivninger skal følges, også selvom hundene står på dødsgangen.

